

РЕШЕНИЕ

№ 6574

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ

при участието на секретаря ГАЛИНА ХР. ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ Гражданско дело № 20231110166116 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявени от Д. И. Й. ЕГН *****, против „***“, БУЛСТАТ: *** **искове с пр. осн. чл. 200, ал. 1 КТ** за осъждането му да заплати сумата 80 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания, от настъпила на 30.11.2022 г. трудова злополука, ведно със законна лихва от 30.11.2022г. до окончателното изплащане и сумата 13 819,88 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди - заплатени медицински консумативи, болничен престой и лекарства вследствие настъпила на 30.11.2022 г. трудова злополука.

Ищецът твърди, че работи в „***“ по силата на сключен трудов договор, по силата на който е назначен на длъжност „машинист“. Сочи, че на 30.11.2022г. около 15:41ч. в междугарието ** настъпва удар между влакова композиция, управлявана от Д. И. Й., явяващ се първи машинист на локомотив на влак № 3623, както и необезопасена от служители на НК „ЖИ“ скална маса, находяща се върху железния път на км. 117+800, вследствие на което ищецът претърпял счупване на гръбначния стълб в поязната област, счупване на зъби, водещи до отстраняване на два челни зъба от устната кухина и разклащане на четири коренни зъба, а също така и счупване на скула и синус на лицето, както и кардиологични проблем. Сочи, че във връзка с процесното събитие, ищецът бил хоспитализиран по спешност в МБАЛ „***“ ЕАД - Пловдив, където била извършена оперативна интервенция, при която му били поставени 8 винта и 2 пръчки. Твърди се, че след изписването на ищеца от лечебното заведение в гр. Пловдив, неговото лечение продължило, като към настоящия момент възстановяването му продължава и ищецът не е напълно възстановен и му предстоят извършването на допълнителни интервенции. В тази връзка ищецът претърпял неимуществени вреди,

изразяващи се в болки и страдания от получените телесни увреждания, както и имуществени вреди, свързани с разходи за лечение.

Твърди се, че в резултат на настъпилата трудова злополука и получените травми, настъпила емоционална промяна у ищеца, тъй като до момента на злополуката той е бил активен човек, а след инцидента ищецът се депресирал поради получените травми, невъзможността да се грижи за семейството си, както и поради социалната изолация, в която е изпаднал, станал раздразнителен и тревожен. Посочва се, че претърпените травми се отразили на пострадалия по начин да се затвори в себе си и да се демобилизира, доколкото преди инцидента пострадалият е бил изключително жизнен, добронамерен, деен, отзивчив, инициативен, изпълнен с желание да живее човек, ценен от всички - близки и приятели.

Посочва, се че ищецът претърпял имуществени вреди, в резултата на настъпилата трудова злополука, изразяващи се в направени разноски за извършено лечение в размер на 13 819.33 лв.

При тези данни претендира осъждането на ответника включително и за разноски.

В депозирания в срока за това отговор на исковата молба ответникът оспорва исковете по основание и размер.

Твърди се, че ответника не носи отговорност за събитието станало на 30.11.2022 г., като отговорността следва да се носи от Национална Компания "****"/ НК"ЖИ"/, която поддържа железопътния път в страната и прилежащите територии към него. Оспорва се размера на исковете, като завишени.

По изложените съображения ответникът счита, че предявените искове за имуществени и неимуществени вреди следва да бъдат отхвърлени изцяло, като неоснователни и недоказани. Претендира разноски.

Третите лица помагачи на страната на ответника „Национална Компания” ****” /НК”ЖИ”/ и „****” АД не изразяват становище по предявения иск.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото не се спори, а и от представените доказателствени материали се установява, че към датата на процесната злополука (30.11.2022г.) между страните е съществувало трудово правоотношение, учредено по силата на което ищецът е заемал длъжността „машинист, доставчик“ в „****“. Процесната злополука е призната за трудова с Разпореждане № 32354 от 20.12.2022г. на НОИ, ТП- София град, в което е описано, че при управление на влак и вследствие на удар в паднала скала, локомотива дерайлирал, при което ищецът получил счупване на гръбначния стълб в поясната област.

Поделото са представени писмени доказателства, установяващи медицинското състояние на ищеца във връзка с настъпилата трудова злополука, а именно: Епикриза от Клиника по Неврохирургия на УМБАЛ "****" ЕАД; Болничен лист, издаден от УМБАЛ ,****" ЕАД за 45 дни - болничен режим 15 дни и домашен режим 30 дни; Изследване с МРТ на лумбален отдел на гръбначния стълб по повод фрактура на тяло на Л1 с костно-мозъчен едем в него; Амбулаторен лист от МЦ „Медкрос” ООД; Амбулаторен лист от МЦ „Света Троица" ЕООД;

Амбулаторен лист от МБПЛР „Сердика" ЕООД; Физиопроцедурна карта от МБПЛР "Сердика" ЕООД; Болничен лист издаден от МЦ „Медик" ООД за 30 дни домашен режим; Електромиограма от 08.02.2023г.; Амбулаторен лист от МЦ Медик ООД; Амбулаторен лист от д-р ***; Преглед при д-р **, амбулаторен лист от УМБАЛ „Проф. Д-р Александър Чирков”; Епикриза от УМБАЛ „Проф. Д-р Александър Чирков”; Епикриза от „СБРНК“ ЕАД - Кюстендил;

По делото са представени и писмени доказателства, от които се установява извършените разходи за лечение на ищеца, а именно: Фактура от УМБАЛ "****" ЕАД за хирургични материали необходими за операция „Транспедикуларна стабилизация" на стойност 6091.00 лв.; Фактура от УМБАЛ "****" ЕАД за потребителска такса на стойност 58.00 лв.; Фактура от „ЕЛМЕДА" ЕООД за лекарствени средства на стойност 59.83 лв.; Фактура от 01.03.2023г. от УМБАЛ "****" ЕАД за копие от дискове с образни изследвания - 60 лева; Фактура за изследване с МРТ на прешлени на стойност 350.00 лв.; Фактура за първичен преглед от МЦ „Торакс" ЕООД на стойност 50.00 лв.; Фактура за първичен преглед от МЦ „Медкрос" на стойност 49.00 лв.; Фактура за Медицинска консултация с неврохирург от МЦ „Света Троица" ЕООД на стойност 95.00 лв.; Фактура за първичен преглед и амбулаторна рехабилитация от МБПЛР „Сердика" ЕООД на стойност 640 лв.; Фактура от „Ситифармакс" ЕООД за лекарствени средства на стойност 14.98 лв.; Фактура от „Ситифармакс” ЕООД за лекарствени средства на стойност 32.04 лв.; Фактура от „Камбов Дентап Кеър - АИППДП" ЕООД за първичен преглед на стойност 50.00 лв.; Фактура от 31.01,2023г. от „СМДЛ Дентал Екс Лаб“ ЕООД - ортопантомография“ - 45 лева; Фактура от 31.01.2023г. от УМБАЛ „Св. Иван Рилски“ ЕАД - рентгенографии - 40 лева; Фактура от 02.02.2023г. от МДЦ „Медива“ ООД - преглед и потребителска такса -50.80 лева; Фактура от 06.02.2023г. от Физиотерапия Био Център ЕООД - физиотерапи -1100 лева; Фактура от 22.02.2023г. от “Примадент” ЕООД - обстоен преглед, кореново лечение и изработване на корони - 3 260 лева; Фактура от 03.03.2023г. от „Ситифармако" ЕООД - лекарства - 43.18 лева; Фактура от 13.03,2023г. от „СБР НК“ ЕООД - лечение - 552 лева; Фактура от 05.04,2023г. от „СМП НКБ “ ЕООД - коронарография - 400 лева; Фактура от 06.04,2023г. на МДЛ „Спектър" ООД - компютърен томограф - 150 лева; Фактура от 12.04.2023г, от МЦ Света Екатерина ЕООД - ЕКГ -10 лева; Фактура от 12.05.2023г. от УМБАЛ „Проф. Д-р Александър Цирков" - потребителска такса -17.40 лева; Фактура от 13.05.2023г. от “Ситифармако” ЕООД - лекарства - 64.65 лева; Фактура от 16,05.2023г. от ДКЦ VI - София

ЕООД - първичен преглед - 50 лева; Фактура от 23.05.2023г. от СБР НК ЕАД - лечение - 487 лева.

За установяване на претърпените от ищеца вреди и причинно - следствената им връзка с пътнотранспортното произшествие на основание чл. 195 ГПК е изслушана СМЕ, изготвена от вещо лице доц. д-р Н. А. С., неоспорена от страните и чието заключение съдът кредитира като обективно, компетентно дадено. От заключението, базирано на анализа на всички материали в делото се установява, че в следствие на претърпяната пътнотранспортна злополука, ищецът е получил **СЪЧЕТАНА ТРАВМА НА ЛИЦЕВАТА ОБЛАСТ НА ГЛАВАТА И ПОЯСНАТА ЧАСТ НА ГРЪБНАЧНИЯ СТЬЛБ**, състояща се от следните травматични увреждания:

а/. Счупване на първия поясен прешлен на гръбначния стълб .

б/. Счупване на горната челюст, отляво.

в/. Счупване на първия и изкълчване на втория зъби-резци на горната челюст, отляво.

г/. Разкъсно-контузна рана на горната челюст, отляво.

Вещото лице посочва, че установените травматични увреждания са получени в резултат на действието на твърди тъпи предмети със значителна сила, и по време и начин съответстват да са получени при травма в кабината на машиниста, след челен удар на влаковата композиция с падналата върху ж.п.-релсите масивна и висока скална маса.

От експертизата се установява, че ищецът страда от следните придружаващи заболявания: Артериална хипертония /хипертонично сърце без застойна ССН/ и Аневризма на началната част на аортата, които заболявания не са в причинна връзка с настъпилата трудова злополука.

Вещото лице посочва, че оздравителния период на телесната повреда **СЧУПВАНЕ НА ПЪРВИЯ ПОЯСЕН ПРЕШЛЕН НА ГРЪБНАЧНИЯ СТЬЛБ** е около 12-14 месеца, за **СЧУПВАНЕ НА ГОРНАТА ЧЕЛЮСТ** – около 2,5 месеца, за **СЧУПВАНЕ НА ПЪРВИЯ И ИЗКЪЛЧВАНЕ НА ВТОРИЯ ЗЪБИ-РЕЗЦИ НА ГОРНАТА ЧЕЛЮСТ**- около 1.5 месеца, за **Разкъсно-контузна рана на горната челюст** – около 2-3 седмици. Установява се, че най-продължително и сложно е лечението на основната травма на ищеца - компресионно счупване на първия поясен гръбначен прешлен, което освен операцията /транспедикуларна метална гръбначна стабилизация/, включва продължителна, разнообразна и етапна рехабилитация.

Вещото лице посочва, че на ищеца Й. е извършена една голяма операция с висока сложност - транспедикуларна метална стабилизация на поясния гръбнак /с 8 титанови винта и 2 пръчки/, осъществена под обща интубационна анестезия, съгласно актуалния неврохирургичен медицински стандарт.

Двата горни челни /предни/ зъби-резци са били травмирани в такава степен /счупване до венеца; максимално изкълчване/, че е било задължително тяхното изваждане под местна анестезия

Сочи се, че към настоящия момент не са налице остатъчни последици от получените увреждания при ищеца и не се наблюдава друг вид усложнение, което да препятства пълното му възстановяване в областта на счупванията /гръбначен прешлен, горна челюст, зъби/.

Вещото лице посочва, че извършените прегледите, изследванията, рехабилитацията и закупените медикаменти и изделия, които са във връзка с назначеното от лекуващите лекари лечение на травматичните увреждания на ищеца /описани на стр. 5 и стр. 6 в исковата молба/ са били необходими и финансово оправдани.

Съдът кредитира в цялост заключението на вещото лице, като счита същото за обективно, обосновано и кореспондиращо с приетия по делото доказателствен материал.

За претърпени от ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в понесените болки и страдания изслушана СПЕ, изготвена от вещо лице доц. ** М. - експерт към Софийски Апелативен Район, неоспорена от страните и чието заключение съдът кредитира като обективно, компетентно дадено.

От заключението, базирано на анализа на всички материали в делото се установява, че настъпилата трудова злополука и претърпените телесни увреждания от нея са повлияли с отключване на разстройство в адаптацията F 43.2 от рубриката Реакции на тежък стрес и разстройства в адаптацията - F 43, характеризиращо се с нарушенията в адаптацията, което представлява състояние на субективен дистрес, възникващ в периода на приспособяване към значими жизнени промени или към последици на стресогенно жизнено събитие. Последното включва депресивно настроение, чувство за невъзможност за справяне със ситуацията, нарушаване на рутинни ежедневни дейности поради чести състояния на тревожност, страхове изразяващи се в негативни очаквания и преживявания.

Вещото лице посочва, че след трудовата злополука е настъпилата промяна е в посока на отпочване на адаптационно разстройство, което е приключило с оздравяване, като към момента психиката и личността на ищеца функционират в нормата за психична дейност.

За претърпени от ищеца неимуществени вреди е допуснат свидетеля ***
*** – братовчед на ищеца. Свид. *** си спомня, че за инцидента разбрал от новините по „Би Ти Ви“. Видял го за пръв път на следващата сутрин в гр. Пловдив. Когато влязал в болничната стая ищецът бил на легло, с поставени системи, със защита устна, с пукната скула и едва говорел. Разбрал, че същия ден следобед ще го подготвят за операция. Свидетелят посочва, че ищецът останал в болницата 14 дена. Посочва, че след операцията, помагал на ищеца докато влезе в кондиция, около месец-месец и половина. Първоначално, ищецът бил с катетър и памперси, а впоследствие, когато му махнали катетрите свидетелят му помагал за да може с патерици да ходи, да се обслужва, да ходи до тоалетна, да се нахрани. Сочил, че през този период ищецът свалил много от килограмите. Свид. *** споделя, че ищецът след катастрофата се променил. Станал по затворен, по необщителен, отбягвал контакти с общи приятели, искал повече време да прекарва времето сам.

Споделя, че преди катастрофата единственото му хоби, било да кара колело, но към момента вече предвид състоянието му не практикувал повече това хоби.

Свидетелят *** Д. С. – брат на ищеца, споделя че за инцидента разбрал от новините по „Би Ти Ви“. За пръв път го видял когато отишъл на свиждане в болницата в гр. Пловдив. Ищецът бил обезобразен. Посочва, че след като ищецът се прибрал от болницата, известно време бил на памперси и не се движел. Споделя, че вече не е жизнерадостен, както преди инцидента.

Съдът дава вяра на показанията на свидетелите *** и *** Д. С., включително и след преценката им по реда на чл. 172 ГПК, тъй като възприятията на свидетеля са непротиворечиви, почиват на преки лични възприятия и не се опровергават от събраните по делото доказателства.

Други доказателства от значение за спора не са представени, а необсъдените такива, съдът намира за неотносими.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намира за установено от правна страна следното:

За да бъде ангажирана имуществената отговорност на работодателя за обезщетяване на причинените на пострадал от трудова злополука работник или служител неимуществени и имуществени вреди, трябва да бъдат установени чрез пълно и главно доказване по правилата на чл. 154, ал. 1 ГПК следните материалноправни предпоставки: 1) трудова злополука; 2) вреда, водеща до неблагоприятни последици за ищеца – болки и страдания, както и разлика в полученото трудово възнаграждение и обезщетение за временна неработоспособност и 3) причинно-следствена връзка между злополуката и причинените вреди, т. е. същите да са закономерна, естествена последица от злополуката, която е настъпила през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието. Имуствената отговорност на работодателя за обезвреда възниква независимо от обстоятелството дали той самият, негов орган или друг негов работник или служител е виновен за увреждането – арг. чл. 200, ал. 2 КТ. В този смисъл отговорността на работодателя по чл. 200, ал. 1 КТ е обективна, поради което дори и при виновно поведение от страна на пострадалия – при небрежност, работодателят следва да го обезвреди. Би отпаднала работодателската имуществена отговорност само при умишлено самонараняване, но не и при действие при самонадеяност (т. нар. съзнателна непредпазливост). Дори и при съпричиняване на вредоносния резултат при тази форма на вината (в чл. 201, ал. 2 КТ е използван терминът „груба небрежност“) отговорността на работодателя може само да бъде намалена.

Фактът на настъпилото увреждане и че същото е настъпило при изпълнение на трудовите задължения на ищеца в ответното дружество се установява по несъмнен начин от представените по делото писмени доказателствени средства, а именно: Разпореждане № 32354 от 20.12.2022г. на НОИ, ТП- София град, от което се установява, че процесната злополука, настъпила на 30.11.2022г. е призната за трудова. Относно характера на

злополуката е постановено разпореждане на административен орган – ТП на НОИ, в специално производство, иницирано именно от ищеца, като административният акт, с който производството е приключило е подлежал на обжалване от страните по настоящето производство и следователно по аргумент от чл.17, ал.2 ГПК гражданският съд не може да осъществява косвен контрол за материалната му законосъобразност. С оглед настоящият съдебен състав приема, че не съществува каквото и да било съмнение, че случилото се на дата 30.11.2022г. е с характер на трудова злополука.

От изложеното следва, че всички юридически факти, включени в хипотезиса на чл. 200, ал. 1 КТ, бяха установени в настоящото производство, поради което бе установено, че работодателят дължи обезщетение за причинени имуществени и неимуществени вреди на работника, вследствие на реализираната трудова злополука.

По отношение на обезщетението за неимуществени вреди:

Тъй като обезщетението за неимуществени вреди е заместващо, а не компенсаторно, законодателят е предвидил в чл. 52 ЗЗД правната възможност на съда по справедливост да определи заместващата парична престация, която работодателят дължи на работника като обезщетение за изживените болки и страдания, които са закономерна последица от уврежданията, настъпили при трудова злополука. При обсъждане размера на паричното обезщетение съдът следва да прецени естеството и интензивността на отрицателните изживявания на пострадалия, характера на увреждането, начина на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето и др., ръководейки се от обществения критерий за справедливост към момента на възникването на правото на обезщетение, в която насока са и разясненията, дадени в т. II от ППВС № 4/1968 г.

В настоящия случай, към момента на настъпване на трудовата злополука, ищецът е бил в работоспособна възраст (на 48 години), като са установени следните придружаващи заболявания- Артериална хипертония и Аневризма на началната част на аортата, които заболявания не са в причинна връзка с настъпилата трудова злополука. По делото бе изяснено, че вследствие на настъпилия трудов инцидент е настъпила съчетана травма на лицевата област на главата и поясната част на гръбначния стълб, състояща се от следните травматични увреждания: а/. Счупване на първия поясен прешлен на гръбначния стълб; б/. Счупване на горната челюст, отляво; в/. Счупване на първия и изкълчване на втория зъби-резци на горната челюст, отляво. г/. Разкъсно-контузна рана на горната челюст, отляво. След операциите, ищецът е бил в невъзможност да полага труд и да осъществява дори рутинни ежедневни дейности- не е можел да се обслужва самостоятелно без чужда помощ. Вещото лице по допуснатата СМЕ пояснява, че оздравителния период на телесната повреда счупване на първия поясен прешлен на гръбначния стълб е около 12-14 месеца, за счупване на горната челюст – около 2,5 месеца, за счупване на първия и изкълчване на втория зъби-резци на горната челюст- около 1.5 месеца, за разкъсно-контузна рана на горната челюст – около 2-3

седмици. Установява се, че най-продължително и сложно е лечението на основната травма на ищеца - компресионно счупване на първия поясен гръбначен прешлен, което освен операцията /транспедикулярна метална гръбначна стабилизация/, включва продължителна, разнообразна и етапна рехабилитация.

Причиненото травматично увреждане се отразило и на емоционалното състояние на ищеца, което се изяснява от приетото по делото заключение по назначената СПЕ, както и от показанията на свид. *** и С.. Изложеното физическо състояние, съчетано с преживените психически травми от ищеца, изразяващи се в чувство на малоценност и безпомощност по време на възстановителния период, налагат извод, че предявеният иск за неимуществени вреди се явява основателен до размер на обезщетението от 40 000 лева, като за разликата до пълно предявения размер, съдът намира за недоказан.

По отношение на обезщетението за неимуществени вреди

Същият е доказан по основание, до размера на сумата от 13,819,88 лв., което се установява от получения сбор от приложените по делото платежни нареждания. Вещото лице по допуснатата СМЕ пояснява извършените прегледи, изследванията, рехабилитацията и закупените медикаменти и изделия, които са във връзка с назначеното от лекуващите лекари лечение на травматичните увреждания на ищеца /описани на стр. 5 и стр. 6 в исковата молба/ са били необходими и финансово оправдани и се намират се в пряка връзка със злополуката и подлежат на заплащане от ответника.

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал.1 ГПК право на разноски имат страните съобразно уважената/отхвърлената част от исковата претенция.

Видно от договор за правна защита и съдействие в хипотезата на чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗА е уговорено предоставяне на безплатна правна помощ. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 НМРАВ размерът на възнаграждението е 4955,59 лв., който се определя от съда според уважената част от исковете, което следва да се заплати на процесуалния представител на ищеца.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът има право на разноски, съобразно с отхвърлената част от исковете. Съдът определи на осн. чл. 78, ал.8 ГПК юрк. възнаграждение в размер на 100 лв., поради което с оглед отхвърлената част от исковата претенция, на ответника се следват разноски в размер на 53,29 лв.

Доколкото ищецът е освободен от заплащане на държавни такси, на основание чл. 78 ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати и сумата в размер на 2152,80 лева, представляваща дължима държавна такса, в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд София и 467,06 лева - разноски по допуснатите СМЕ и СПЕ, съобразно уважената част от исковата претенция.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „***“, БУЛСТАТ: *** , **ДА ЗАПЛАТИ** на Д. И. Й. ЕГН ***** , по иска с правно основание чл. 200, ал. 1 КТ сумата от **40 000 лева**, представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на претърпяна трудова злополука на 30.11.2022г., ведно със законна лихва от 30.11.2022г. до окончателното изплащане и сумата от **13 819,88 лева**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди - заплатени медицински консумативи и лекарства вследствие на настъпила на 30.11.2022г. трудова злополука, ведно със законна лихва от 30.11.2022г. г., като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, за разликата над 40 000 лева до пълния претендиран размер от 80 000 лева.

ОСЪЖДА „***“, БУЛСТАТ: *** , **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. Н. Н. Д. ЕГН ***** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК вр. чл. 38 ЗА, сума в размер на **4955,59 лева**, представляваща адв. възнаграждение в настоящото производство.

ОСЪЖДА Д. И. Й. ЕГН ***** , **ДА ЗАПЛАТИ** на „***“, БУЛСТАТ: *** на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сума в размер на **53,29 лева**, представляваща юрк. възнаграждение в настоящото производство

ОСЪЖДА „***“, БУЛСТАТ: *** , **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на СРС на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата от **2152,80 лв.** - дължима държавна такса, и сумата от **467,06 лв.** – депозити за вещи лица.

Решението е постановено при участието на Национална Компания ”***” /НК”ЖИ”/, както и „***” АД, ЕИК *** , като помагачи на страната на ответника.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____